

[Johannes Nielsen.]

Skemaer, for jeg mener, der maa have været Fejl ved dem. Jeg har ikke faaet noget imødekommende Svar paa min Anmodning. For det første fik jeg Meddelelse om, at de endnu havde 3—4 Ugers Arbejde tilbage, før Skemaerne var fint bearbejdet, og derfor kunde vi først da komme til at tale til Bunds om Spørgsmaalet. Men jeg kan forsikre dem, som interesserer sig for at skaffe Arbejdere til Landbruget, at er der nogen, der er interesseret i dette Spørgsmaal, er det Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse og vor Hovedbestyrelse. Vi er ganske indstillet paa, naar vi kan blive enige om Lønnen — og jeg henviser her til mine Udtalelser før om Egnens Løn paa gode Gaarde —, at gøre den største Indsats for at skaffe Arbejdere til Landbruget; vi vil stille alt til Raadighed. Som nævnt har vi ca. 1 100 Kontrolkontorer rundt omkring i vort Land, og saafremt der er ledige Folk derude, vil de til enhver Tid med Glæde tage det Arbejde, der byder sig.

Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at Tallet paa de arbejdsløse, der er faldet for 10 Maaneders Bestemmelsen i 1934 og 1935, er gaaet ned med ca. 50 pCt., fra 8 000 til 4 000. Den Kasse, jeg repræsenterer, er den største, men ogsaa den fattigste Kasse; vore Medlemmer er daarligst aflagt, og de har meget svært ved at fremskaffe det Kontingent, som Medlemmerne i A-Gruppen betaler hver Uge, enten de er arbejdsløse eller arbejdende. Et Kontingent paa 2 Kr 19 Øre hver Ugedag er en meget stor Skat at udrede, men det har været nødvendigt, fordi Kassen altid har staaet meget svagt økonomisk. Ved Hjælp af dette store Kontingent, som vi har haft i Krisetiden, og som vi har faaet Lov til at opretholde, var Kassen blevet saa velhavende, at vi lige for et Aar siden, den 1. Marts i Fjor, havde Raad til at give Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelsen, og derved fik alle, som var faldet for denne Bestemmelse, Adgang til at faa Understøttelse paa ny. Denne store Byrde har vi taget paa os, skønt vi godt kunde være blevet fritaget derfor. Den Oplysning kan jeg give det ærede Medlem.

Jeg konkluderer mine Udtalelser derhen, at det at yde Hjælp her er at opmuntre dem, som har ydet et betydeligt Kontingent til Princippet: Hjælp til Selvhjælp; vi betaler en stor Ekstraskat for at understøtte dem, hvem Samfundet ikke kan skaffe Erhverv. Jeg vil derfor meget henstille, at Lovforslaget vedtages i dette høje Ting.

Det vil jo blive henvist til Udvalg, og jeg vil henstille, at det der faar en meget hurtig Behandling, saa at Forslaget snarest kan komme frem igen til Behandling her i Salen og forhaabentlig blive vedtaget.

Unmack: Det foreliggende Lovforslag angaar en Ændring paa et ganske enkelt Punkt i Loven af 20. Maj 1933 eller, som vi saa tit kalder den: Arbejdsløshedsloven af 1932, Ligesom den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe) undrer jeg mig meget over, at den højtærede Socialminister igen kommer med Forslag om en saadan lille Ændring, efter at de to Partier, som har Flertal i dette Ting, har udtalt det Ønske — et Ønske, der ogsaa er udtalt af de samme Partier i det andet høje Ting — at faa de Ændringer, den højtærede Socialminister tilstræber i Arbejdsløshedsloven, samlet paa een Gang, hvorimod vi ikke ønsker et behandle enkelte Punkter. Vi forstaar ikke, at den højtærede Socialminister ikke kan gøre dette. Vi har, som ogsaa udtalt af den ærede Ordfører for Venstre, den ene Uge efter den anden ventet, at dette vilde ske, men det er ikke sket; hvorfor kan vi selvfølgelig ikke have nogen Mening om, det maa den højtærede Socialminister selv bedst vide. Jeg kan henvise til vore tidligere Udtalelser, hvoraf fremgaar, at vi ikke er stemt for at foretage denne enkelte Forandring i Loven, heller ikke nu, vi ønsker en samlet Forhandling. Vi er villige til i Udvalget at foretage det nødvendige Arbejde, vi er ogsaa villige til at se velvilligt paa Forslag om Ændringer; visse Steder kan der maaske være Grund til at foretage Ændring.

Det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Det socialdemokratiske Parti (Johannes Nielsen) udtalte, at vi, som det ofte er sagt fra vor Side, er Tilhængere af Princippet: Hjælp til Selvhjælp, under passende Former. Vi respekterer det, der er ydet af Arbejderne ved denne Forsikringslov, men derfor er vi ikke bundet til at tage alt, hvad der fremkommer af Forslag. Den højtærede Socialminister udtalte i Dag, at man roligt kan vedtage det foreliggende Lovforslag, for dets Vedtagelse har ingen Indflydelse paa en eventuel senere Behandling af et samlet Lovforslag. Heri kan jeg selvfølgelig ikke give den højtærede Socialminister Ret. Hvis vi gik med til en Vedtagelse af det foreliggende Lovforslag, er det givet, at det vilde faa Indflydelse; det siger sig selv.

Jeg skal fatte mig i Korthed og skal